

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-היו בודקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ורבי אליעזר דריש ריבוי ומיעוטי: והומת ותלית - רבוי, כי קללת - מיעוט, אי הוו מקרבי להדדי - לא הוו מרבינן אלא עבודה זרה דדמי לה בכל מילי. השתא מדרחקי מהדדי - אהני לרבויי שאר הנסקלין.	[רבי אליעזר]											■ !
האיש תולין וכו'.												■ <
מאי טעמא דרבנן?												■ ^
אמר קרא (דברים כ"א) ותלית אתו - אותו ולא אותה.	[רבנן]											◇ !
ורבי אליעזר												■ ⚡
אותו - בלא כסותו.	[רבי אליעזר]											◇ !
ורבנן												■ ⚡
איין, הכי נמי. אלא אמר קרא (דברים כ"א) וכי יהיה באיש חטא - איש ולא אשה.	[רבנן]											◇ !
ורבי אליעזר, האי וכי יהיה באיש מאי דריש ביה?												■ ⚡
ההוא למעוטי בן - סורר ומורה	ריש לקיש:											◇ !
בן סורר ומורה נסקל ונתלה, דברי רבי אליעזר	[רבי אליעזר]: והתניא:											■ ⚡
לרבות בן סורר ומורה. מאי טעמא - דאמר קרא וכי יהיה באיש חטא - איש ולא בן, חטא - מי שעל חטאו נהרג, יצא בן סורר ומורה שעל שום סופו נהרג. הוי מיעוט אחר מיעוט, ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות.	אלא אמר רב נחמן בר יצחק:											◇ !
והלא שמעון בן שטח תלה נשים כו'.	אמר להן רבי אליעזר:											■ ◇ <
לא שנו אלא בשתי מיתות, אבל במיתה אחת - דנין.	רב חסדא:											■ ◇
והא מעשה דשמעון בן שטח דמיתה אחת הוא, וקא אמרו ליה דאין דנין												■ ⚡
לא שנו אלא במיתה אחת כעין שתי מיתות, והיכי דמי - כגון שתי עבירות, אבל במיתה אחת ועבירה אחת - דנין.	אלא אי איתמר הכי איתמר:											■ ◇
אין דנין שנים ביום אחד, ואפילו בנואף ונואפת	מתיב רב אדא בר אהבה:											■ ⚡
בבת כהן ובוועלה, או בבת כהן וחוממי זוממיה.	תרגמא רב חסדא:											■ !
שמעתי שביט דין מכין ועונשין שלא מן התורה, ולא לעבור על דברי תורה, אלא כדי לעשות סייג לתורה.	תניא רבי אליעזר בן יעקב:											■ ◇
ומעשה באחד שרכב על סוס בשבת בימי יונים. והביאוהו לבית דין וסקלוהו. לא מפני שראוי לכך, אלא שהשעה צריכה לכך.												○
שוב מעשה באדם אחד שהטיח את אשתו תחת התאנה, והביאוהו לבית דין והלקוהו, לא מפני שראוי לכך אלא שהשעה צריכה לכך.												○
כיצד תולין אותו? - משקעין את הקורה בארץ, והעץ יוצא, ומקיף שתי ידיו זו על גב זו ותולה אותו.	[רבנן]											■ ◇
קורה מוטה על הכותל, ותולה אותו כדרך שהטבחין עושין.	רבי יוסי:											■ ◇
ומתירין אותו מיד, ואם לן - עובר עליו בלא תעשה, שנאמר: (ויקרא כ"א) לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו כי קללת אלהים תלוי וגו', כלומר: מפני מה זה תלוי - מפני שבירך את השם, ונמצא שם שמים מתחלל.												■
בשעה שאדם מצטער שכונה מה לשון אומרת: קלני מראשי, קלני מזרועי; אם כן המקום מצטער על דמך של רשעים שנשפך - קל וחומר על דמך של צדיקים.	רבי מאיר:											■
ולא זו בלבד אמרו, אלא: כל המלין את מתו עובר בלא תעשה. הלינהו לכבודו, להביא לו ארון ותכריכים - אינו עובר עליו.												■
ולא היו קוברין אותו בקברות אבותיו, אלא שתי בתי קברות היו מתוקנין לבית דין אחת לנהרגין ולנתננין, ואחת לנסקלין ולנשרפין.												■
נתעכל הבשר - מלקטין את העצמות וקוברין אותן במקומן.												■
והקרויבם באים ושואלים בשלום הדיינין ובשלום העדים, כלומר שאין בלבנו עליכם שדין אמת דנתם.												■

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מבאה של פסיקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-היו בודקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולא היו מתאבלין, אבל אוננין. שאין אנינות אלא בלב.												■
אילו נאמר חטא ותלית - הייתי אומר תולין אותו ואחר כך ממיתין אותו, כדרך שהמלכות עושה. תלמוד לומר: (דברים כ"א) והומת ותלית - ממיתין אותו ואחר כך תולין אותו. הא כיצד? משהין אותו עד סמוך לשקיעת החמה, וגומרין את דינו, וממיתין אותו ואחר כך תולין אותו. אחד קושר ואחד מתיר, כדי לקיים מצות תלייה.	תנו רבנן:											◇
(דברים כ"א) עץ - שומע אני בין בתלוש בין במחובר, תלמוד לומר (דברים כ"א) כי קבור - מי שאינו מחוסר אלא קבורה, יצא זה שמחוסר קציצה וקבורה.	תנו רבנן: [רבנן]											◇
מי שאינו מחוסר אלא קבורה, יצא זה שמחוסר תלישה וקבורה.	רבי יוסי:											◇
ורבנן												⚡
תלישה - לאו כלום היא.	[רבנן]											!
כלומר מפני מה זה תלוי מפני שברוך כו'.												■
משלו משל למה הדבר דומה - לשני אחים תאומים בעיר אחת, אחד מינוהו מלך ואחד יצא לליסטיות. צוה המלך ותלאוהו. כל הרואה אותו אומר: המלך תלוי צוה המלך והורידוהו.	תניא, אומר רבי מאיר:											◇
אמר רבי מאיר כו'.												■
מאי משמע?												^
כמאן דאמר קל לית.	אביי:											◇
אם כן, כבד עלי ראשי, כבד עלי זרועי מיבעי ליה.	אמר ליה רבא:											⚡
כמאן דאמר קיל לי עלמא.	אלא אמר רבא:											◇
האי מיבעי ליה לגופה.												⚡
אם כן נימא קרא מקלל מאי קללת.												!
ואימא כוליה להכי הוא דאתא.												⚡
אם כן נימא קרא קלת - מאי קללת - שמע מינה תרתי.												◇
ולא זו בלבד כו'.												■
מנין למלין את מתו שעובר עליו בלא תעשה - תלמוד לומר כי קבור תקברנו - מכאן למלין את מתו שעובר בלא תעשה.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											◇
רמז לקבורה מן התורה מניין - תלמוד לומר כי קבור תקברנו מכאן רמז לקבורה מן התורה.	איכא דאמרי, אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											◇
אמר ליה שבור מלכא לרב חמא: קבורה מן התורה מניין?												○
אישתיק ולא אמר ליה ולא מידי.	[רב חמא]											○
אימסר עלמא בידא דטפשא. דאיבעי ליה למימר כי קבור	רב אחא בר יעקב:											⚡
דליעבד ליה ארון.												!
תקברנו												⚡
לא משמע ליה.												!
ונימא מדאיבור צדיק?												⚡
מנהגא בעלמא												!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-היו בודקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מדקבריה הקדוש ברוך הוא למשה											ז	◇
דלא לישתני ממנהגא.											!	◇
תא שמע: (מלכים א' י"ד) וספדו לו כל ישראל וקברו אתו											■ ז	◇
דלא לישתני ממנהגא.											!	◇
(ירמיהו ט"ו) לא יספדו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו											■ ז	◇
דלישתנו ממנהגא.											!	◇
איבעיא להו: קבורה משום בזיונא הוא, או משום כפרה הוא?											^	◇
למאי נפקא מינה?											ז	◇
דאמר: לא בעינא דליקבריה להווא גברא. אי אמרת משום בזיונא הוא - לא כל כמיניה. ואי אמרת משום כפרה הוא - הא אמר לא בעינא כפרה											!	◇
מאי?											^	◇
מדאיקברו צדיקי ואי אמרת משום כפרה - צדיקי לכפרה צריכי?	תא שמע:										■ ז	◇
אין, דכתיב (קהלת ז') אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא.											!	◇
וספדו לו כל ישראל וקברו אתו, ואי אמרת כי היכי דתיהוי ליה כפרה - הנך נמי ליקברו, כי היכי דתיהוי להו כפרה	תא שמע:										■ ז	◇
האי דצדיק הוא - תיהוי ליה כפרה, הנך - לא ליהוי להו כפרה.											!	◇
לא יספדו ולא יקברו - דלא תיהוי להו כפרה.	תא שמע:										■ ז	◇
הספידא, יקרא דחיי הו או יקרא דשכבי הו?	איבעיא להו:										^	◇
למאי נפקא מינה?											ז	◇
דאמר לא תספדוה להווא גברא. אי נמי - לאפוקי מיורשין.											!	◇
(בראשית כ"ג) ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה, ואי אמרת משום יקרא דחיי הוא - משום יקרא דאברהם משהו לה לשרה?	תא שמע:										■ ז	◇
שרה גופה ניחא לה, כי היכי דמייקרא בה אברהם.											!	◇
וספדו לו כל ישראל וקברו אתו, ואי אמרת משום יקרא דחיי הוא - הנך בני יקרא נינהו?	תא שמע:										■ ז	◇
ניחא להו לצדיקיא דמייקרי בהו אינשי.											!	◇
לא יספדו ולא יקברו	תא שמע:										■ ז	◇
לא ניחא לצדיקיא דמייקרי ברשיעיא.											!	◇
(ירמיהו ל"ד) בשלום תמות ובמשרפות אבותיך המלכים הראשונים אשר היו לפניך כן ישרפו לך והוי אדון יספדו לך, ואי אמרת משום יקרא דחיי הוא - מאי נפקא ליה מיניה?	תא שמע:										■ ז	◇
הכי קאמר ליה לייקרו ביך ישראל, כי היכי דמתייקרי באבהתך.											!	◇